

1. Shemos 3:8, 12

ח וְאֵרֵד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם,
וְלִהְיוֹתוֹ מֵן-הָאָרֶץ הַהִוא, אֶל-
אָרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה, אֶל-אָרֶץ זֶבֶת
חֶלֶב וְדִבְשׁ--אֶל-מְקוֹם הַכְּנָעַנִי,
וְהַחִתִּי, וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי, וְהַחִוִּי
וְהַיְבוֹסִי.

8 and I am come down to deliver them out of the hand of the Egyptians, and to bring them up out of that land unto a good land and a large, unto a land flowing with milk and honey; unto the place of the Canaanite, and the Hittite, and the Amorite, and the Perizzite, and the Hivite, and the Jebusite.

יב וַיֹּאמֶר, כִּי-אֶהְיֶה עִמָּךְ, וְזֶה-
לָּךְ הָאוֹת, כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ:
בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת-הָעָם, מִמִּצְרַיִם,
תַּעֲבֹדוּן אֶת-הָאֱלֹהִים, עַל הַהָר
הַזֶּה.

12 And He said: 'Certainly I will be with thee; and this shall be the token unto thee, that I have sent thee: when thou hast brought forth the people out of Egypt, ye shall serve God upon this mountain.'

2. Shemos 6:7

ז וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם,
וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים;
וַיְדַעְתֶּם, כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם, הַמוֹצִיא אֶתְכֶם,
מִתַּחַת סְבָלוֹת מִצְרַיִם.

7 and I will take you to Me for a people, and I will be to you a God; and ye shall know that I am the LORD your God, who brought you out from under the burdens of the Egyptians.

3. Kiddushin 31a

בשעה שאמר הקב"ה (שמות כ, ב) אנכי ולא יהיה לך אמרו אומות העולם לכבוד עצמו הוא דורש

When the Holy One, Blessed be He, said: "I am the Lord your God" (Exodus 20:2), and, in the same verse: "You shall have no other gods before Me," the nations of the world said: He teaches this for His own honor

כיון שאמר (שמות כ, יא) כבד את אביך ואת אמך חזרו והודו למאמרות הראשונות רבא אמר מהכא (תהלים קיט, קס) ראש דברך אמת ראש דברך ולא סוף דברך אלא מסוף דברך ניכר שראש דברך אמת

Once He said: "Honor your father and your mother" (Exodus 20:11), they returned and conceded the truth of the first statements. Rava said: This can be derived from here: "The beginning of Your word is truth" (Psalms 119:160). Is the beginning of Your word truth but not the end of Your word? Rather, from the end of Your word it is apparent to everyone that the beginning of Your word is truth.

4. Yeshayahu 6: 1-4

א בְּשָׁנַת-מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִיָּהוּ, וְאַרְאָה אֶת-אֲדֹנָי יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא; וְשׁוּלָיו, מְלֵאִים אֶת-הַיֵּיכָל.

1 In the year that king Uzziah died I saw the Lord sitting upon a throne high and lifted up, and His train filled the temple.

ב שָׁרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד: בְּשָׁתַיִם יִכְסֶה פָּנָיו, וּבְשָׁתַיִם יִכְסֶה רַגְלָיו--וּבְשָׁתַיִם יַעֲוֹפֶה.

2 Above Him stood the seraphim; each one had six wings: with twain he covered his face and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

ג וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת; מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ.

3 And one called unto another, and said: Holy, holy, holy, is the LORD of hosts; the whole earth is full of His glory.

ד וַיִּנָּעוּ אֲמוֹת הַסָּפִים, מִקּוֹל הַקּוֹרָא; וַהֲבִית, יִמְלֵא עָשָׁן.

4 And the posts of the door were moved at the voice of them that called, and the house was filled with smoke.

5. Yechezkel 1: 4-6,28 3:12

4 And I looked, and, behold, a stormy

ד וַאֲרָא וְהָיָה רוּחַ סַעָרָה
בָּאָה מִן-הַצָּפוֹן, עָנָן גָּדוֹל
וְאִשׁ מִתְּלַקְחָת, וְנֹגֶה לוֹ,
סָבִיב; וּמִתּוֹכָהּ--כְּעֵין
הַחֲשָׁמַל, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ.

wind came out of the north, a great cloud, with a fire flashing up, so that a brightness was round about it; and out of the midst thereof as the colour of electrum, out of the midst of the fire.

ה וּמִתּוֹכָהּ--דְּמוּת, אַרְבַּע
חַיּוֹת; וְזֶה, מַרְאִיהֶן--דְּמוּת
אָדָם, לְהֵנָּה.

5 And out of the midst thereof came the likeness of four living creatures. And this was their appearance: they had the likeness of a man

ו וְאַרְבָּעָה פָּנִים, לְאַחַת;
וְאַרְבַּע כְּנָפִים, לְאַחַת לָהֶם.

6 And every one had four faces, and every one of them had four wings

כח כַּמֶּרְאִיָּה הַקִּשְׁתִּי אֲשֶׁר
יְהִיָּה בַעֲנַן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם, כֵּן
מַרְאִיָּה הַנֹּגֶה סָבִיב--הוּא,
מַרְאִיָּה דְּמוּת כְּבוֹד-יְהוָה;
וְאַרְאָה וְאָפַל עַל-פָּנַי,
וְאִשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר. {פ}

28 As the appearance of the bow that is in the cloud in the day of rain, so was the appearance of the brightness round about. This was the appearance of the likeness of the glory of the LORD. And when I saw it, I fell upon my face, and I heard a voice of one that spoke.

יב וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ--וְאִשְׁמַע
אַחֲרַי, קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל: בְּרוּךְ
כְּבוֹד-יְהוָה, מִמְּקוֹמוֹ.

12 Then a spirit lifted me up, and I heard behind me the voice of a great rushing: 'Blessed be the glory of the LORD from His place';

6. Megilla 31a

בעצרת (דברים טז, ט) שבעה שבועות ומפטירין (חבקוק ג, א) בחבקוק אחרים אומרים (שמות יט, א) בחדש השלישי ומפטירין (יחזקאל א, א) במרכבה והאידנא דאיכא תרי יומי עבדינן כתרוייהו ואיפכא

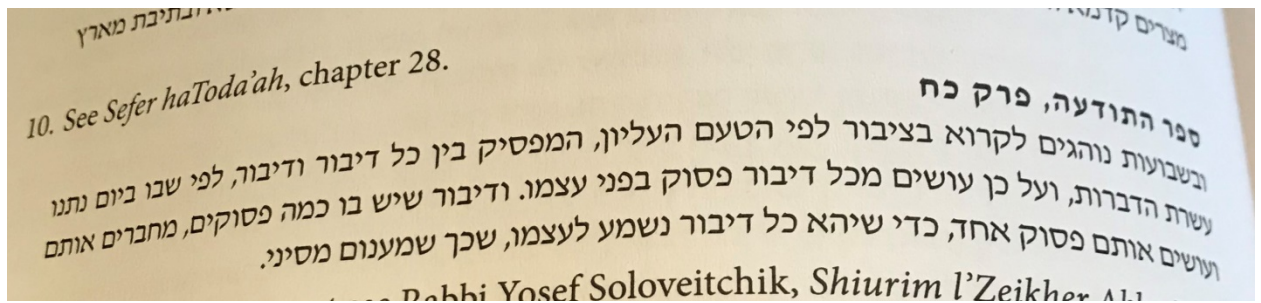
On Shavuot they read the portion of "Seven weeks," and they read as the haftara from Habakkuk, chapter 2, since it mentions the giving of the Torah at Sinai. Others say: They read the portion of "In the third month" (Exodus 19:1–20:23), which describes the giving of the Torah, and they read as the haftara from the account of the Divine Chariot (Ezekiel 1). The Gemara comments: And nowadays, in the Diaspora, when there are two days of Shavuot, we act in accordance with both opinions, but in the reverse order. On the first day they read the portion of "In the third month," and on the second day they read the portion of "Seven weeks."

7. Biur Halacha 494:1:1

דע שבעשרת הדברות יש ב' מיני נגינות: הא' עושה מכל דיבור פסוק אחד אף שהוא ארוך או קצר מאד, דהיינו שאנכי ולא יהיה לך ולא תעשה לך ולא תשתחוה ועושה חסד הם פסוק אחד, שאנכי ולא יהיה לך בדיבור אחד נאמרו... (שא"א לומר שתיבת לא תרצח הוא פסוק בפ"ע שאין לנו בכל התורה פסוק פחות מג' תיבות) ... זהו תוכן שתי הנגינות וע"כ בשבועות נוהגין לקרות בצבור בהראשון- דהיינו בטעם העליון, לעשות מכל דיבור פסוק אחד לפי שבו ביום נתנו עשרת הדברות. ובפרשת יתרו ובפרשת ואתחנן קורין אף בצבור בטעם התחתון. ויש נוהגין לקרות בצבור לעולם בטעם העליון דהיינו אף בפרשת יתרו ובפרשת ואתחנן רק היחיד הקורא לעצמו קורא בשני. זהו תמצית דברי האחרונים:

Know that the 10 Dibrot have 2 types of melodies. The first creates one sentence out of each dibur, even if it is long or very short. Such that "I am the Lord your God..." and "There should be no other Gods" and "Do not make idols" and "Don't bow to others" are all one verse. Because "I am the Lord your God..." and "Do not have other Gods" were said as a single utterance. And therefore, on Shavuoth it is customary to read in public with the first (Ta'am Elyon), which creates one verse out of each Dibra, as on that day the dibrot were given. And in parashat Yitro and v'Etchanan, it is read with Ta'am Tachton. And there are those that have the custom to read those too in Ta'am Elyon. And only an individual reading for himself uses Ta'am Tachton.

8.

9. Shemos 15: 2, 3

ב עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי-לִי {ר} **2** The LORD is my strength and song, and He is become my salvation; לִישׁוּעָה; {ס} זֶה אֱלֹהֵי וְאֶנִּיהוּ, {ס} this is my God, and I will אֱלֹהֵי {ר} אָבִי וְאֶרְמְמָנָהוּ. {ס} glorify Him; my father's God, and I will exalt Him.

ג יְהוָה, אִישׁ מִלְחָמָה; יְהוָה, {ר} **3** The LORD is a man of war, The LORD is His שְׁמוֹ. {ס} name.

10. Mekhilta d'Rabbi Yishmael 20:2:2

"אנכי ה' אלהיך", למה נאמר? לפי שנגלה על הים כגבור עושה מלחמות, שנאמר (שמות "טו ג) "ה' איש מלחמה", נגלה על הר סיני כזקן מלא רחמים שנאמר (שמות כד י) "ויראו את אלהי ישראל"

"I am the L rd your G d who took you out of the land of Egypt." What is the intent of this? Because He appeared at the Red Sea as a hero waging war, viz. (Exodus 15:3) "The L rd is a Man of war," and at Mount Sinai, as an elder full of mercy,

11. Anim Zemirot

זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבְחֵרוֹת בְּיוֹם קָרֵב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לֹו רָב

Aged on the day of judgement, yet on the day of war a young warrior with mighty hands they saw

12. Rashi Shemos 15:2

זה אלי. בְּכִבּוּדוֹ נִגְלָה עֲלֵיהֶם וְהָיוּ מֵרָאִין אוֹתוֹ בְּאֶצְבָּע, רִאֲתָה שְׁפָחָה עַל הַיָּם מֶה שֶׁלֹּא רָאוּ:
(נְבִיאִים) (מכילתא):

THIS IS MY GOD — In His glory did He reveal Himself to them and they pointed to Him — as it were — with the finger exclaiming “This is my God!” (Shir HaShirim Rabbah 3:15) A maid servant beheld at the Red Sea what even the prophets never saw (Mekhilta d'Rabbi Yishmael 15:2:2).

13.Sota 30b, 31a

תנו רבנן דרש רבי יוסי הגלילי בשעה שעלו ישראל מן הים נתנו עיניהם לומר שירה וכיצד אמרו שירה עולל מוטל על ברכי אמו ותינוק יונק משדי אמו כיון שראו את השכינה עולל הגביה צוארו ותינוק שמט דד מפיו ואמרו זה אלי ואנוהו שנאמר (תהלים ח, ג) מפי עוללים ויונקים יסדת עוז

The Sages taught in a baraita that Rabbi Yosei HaGelili taught: At the time that the Jewish people ascended from the sea they resolved to sing a song of gratitude to God. And how did they recite this song? If a baby was lying on his mother's lap or an infant was nursing from his mother's breasts, once they saw the Divine Presence, the baby straightened his neck and the infant dropped the breast from his mouth, and they recited: “This is my God and I will glorify Him” (Exodus 15:2). As it is stated: “Out of the mouths of babies and sucklings You have founded strength” (Psalms 8:3).

היה רבי מאיר אומר מנין שאפי' עוברים שבמעו אמר שירה שנאמר

Rabbi Meir would say: From where is it derived that even fetuses in their mother's womb recited the song at the sea? As it is stated:

תהלים סח, כז) במקהלות ברכו אלהים ה' ממקור ישראל

“In full assemblies, bless God, the Lord, you that are from the source of Israel” (Psalms 68:27), indicating that even children that are in the “source,” i.e., their mother's womb, blessed God when they gathered at the sea.

(והא לא חזו אמר רבי תנחום כרס נעשה להן כאספקלריא המאירה וראו)

The Gemara asks: But the fetuses could not see, so how could they have honestly said: “This is my God and I will glorify him”? Rabbi Tanḥum says: Their mother’s stomach was transformed for them like luminous crystal [aspaklarya], and they saw through it.

14.Shemos 15:15-18

טו אָז נִבְהָלוּ, אֱלֹפִי {ר} אֲדֹם--
 {ס} אֵילֵי מוֹאָב, יֹאחֲזִמוּ רָעֵד; {ס}
 נִמְגּוּ, {ר} כָּל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן. {ס}

15 Then were the chiefs of Edom affrighted; the mighty men of Moab, trembling taketh hold upon them; all the inhabitants of Canaan are melted away.

טז תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה {ר} וּפַחַד,
 {ס} בְּגָדִל זָרוּעָה יִדְמֻ כָּאֶבֶן: {ס} עַד-
 {ר} יַעֲבֹר עַמָּךְ יְהוָה, {ס} עַד-יַעֲבֹר
 עַם-זוּ {ר} קִנִּיתָ. {ס}

16 Terror and dread falleth upon them; by the greatness of Thine arm they are as still as a stone; till Thy people pass over, O LORD, till the people pass over that Thou hast gotten.

יז תִּבְאֵמוּ, וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ--
 {ס} מְכוֹן {ר} לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּתְךָ, יְהוָה;
 {ס} מִקְדָּשׁ, אֲדָנִי כֹנֶנּוּ {ר} יְדִיךָ. {ס}

17 Thou bringest them in, and plantest them in the mountain of Thine inheritance, the place, O LORD, which Thou hast made for Thee to dwell in, the sanctuary, O Lord, which Thy hands have established.

יח יְהוָה יִמְלֹךְ, לְעֹלָם וָעֶד. {ס}

18 The LORD shall reign for ever and ever

15.Yeshayahu 9: 5, 6

5 For a child is born unto us, a son is

ה כִּי־יֵלֵד יֵלֵד־לָנוּ, בֶּן נֹתֵן־
 לָנוּ, וְתִהְיֶה הַמְּשָׁרָה, עַל־
 שִׁכְמוֹ; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא
 יוֹעֵץ, אֵל גִּבּוֹר, אָבִי־עַד,
 שֵׁר־שָׁלוֹם.

given unto us; and the government is
 upon his shoulder; and his name is
 called Pele-joez-el-gibbor-Abi-ad-sar-
 shalom;

ו לֵם רַבָּה (לְמַרְבֵּה)
 הַמְּשָׁרָה וְלִשְׁלוֹם אֵין־קֶץ,
 עַל־כִּסֵּא דָוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ,
 לְהַכִּין אֹתָהּ וְלִסְעָדָהּ,
 בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה; מִעַתָּה,
 וְעַד־עוֹלָם, קִנְיַת יְהוָה
 צְבָאוֹת, תַּעֲשֶׂה־זֹאת. {פ}

6 That the government may be
 increased, and of peace there be no
 end, upon the throne of David, and
 upon his kingdom, to establish it, and to
 uphold it through justice and through
 righteousness from henceforth even for
 ever. The zeal of the LORD of hosts
 doth perform this.